

PŘEHLEDKA SOUDOBÝCH JAPONSKÝCH FILMŮ A KULTURY

FESTIVAL OF CONTEMPORARY
JAPANESE FILM AND CULTURE

日本現代映画特集

21 - 27 | 1 | 2011

kino Lucerna www.eigasai.cz

日本大使ご挨拶 pozdrav japonského velvyslance

Velice mě těší, že se i v letošním roce uskuteční přehlídka soudobého japonského filmu, EIGASAI 2011. Díky přízni velkého počtu diváků se jedná již o čtvrtý ročník tohoto filmového festivalu, který se koná vždy ve druhé polovině ledna. EIGASAI začal být českými diváky postupně vnímán jako každoroční událost. Je mi známo, že těch, kteří jej pokaždé netrpělivě očekávají je skutečně mnoho a z toho mám upřímnou radost. Dovolte mi, abych tímto k celého srdce poděkoval sponzorům a všem, kteří se podíleli na organizaci EIGASAI 2011.

České republice je v posledních letech stále patrnější zvyšování zájmu o Japonsko. Vedle tradiční kultury, zastoupené například ikebanou a čajovým obřadem, se zde velkému zájmu těší také tzv. japonská pop culture a zejména komiksy (manga) či animované filmy (anime). Mnoho příznivců má japonská robotika i další špičkové technologie a stále roste oblíba japonské kuchyně, pod kterou si Češi už nevybavují jen suši, ale také řadu ostatních pokrmů využívajících mnoho různých druhů ingrediencí.

Na letošním EIGASAI bude promítáno celkem osm soudobých japonských snímků. Ve všech případech se jedná o vysoce oceňované filmy, jejichž sestava českým divákům umožní nahlédnout do rozmanité japonské kultury a historie. Bude mi velkým potěšením, jestliže tyto filmy českým divákům pomohou lépe si představit, jaké Japonsko je.

Velvyslanectví Japonska v ČR přehlídkou soudobého japonského filmu zahajuje Měsíc japonské kultury, v jehož rámci bude až do poloviny února probíhat celá řada kulturních akcí s japonskou tematikou. Přál bych si, aby se staly příležitostí k prohloubení povědomí o Japonsku a vedly také k dalšímu rozvíjení přátelských vztahů mezi oběma zeměmi.

HARADA Chikahito
Velvyslanec Japonska v ČR

このたび、「EIGA-SAI2011」が開催されることを心よりお喜び申し上げます。

毎年1月下旬に実施される映画祭は、多くの皆様のご支援のおかげで、今年で4年目を迎えます。回を重ねるごとに次第にチェコの皆様に恒例行事として認識していただけるようになっており、期待されている方々も多いと伺い、大変嬉しく思います。またこの場をお借りし、協賛各社を含め、関係者のご尽力に厚くお礼申し上げます。

近年、チェコにおける日本への関心の高まりは著しく、生け花や茶道の伝統文化のみならず、漫画やアニメなどの「ポップカルチャー」やロボットなどの先端技術、寿司のみならず多様な食材を生かした日本食が人気を集めています。

今回の映画祭では、現代日本映画の中から8作品が上映されます。いずれも高い評価を得た作品であり、日本の多様な文化・歴史を様々な角度から見ることができるラインナップとなっています。チェコの多くの皆様に、映画を通じて日本の様子を感じ取っていただければ幸いです。

在チェコ日本国大使館は、この映画祭を皮切りに2月中旬までの約1ヶ月間、日本文化月間として様々な催しものを予定しています。それらを通じ、皆様の日本への理解が一層深まること、延いては両国の友好関係が更に発展することを祈念いたします。

在チェコ日本国大使
原田 親仁

Dojed'te dál!

Yamaha XT1200Z Super Ténéré

www.yamaha-motor.cz

YAMAHA assistance

YAMA LUBE

BYE

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
HOTEL IBŠEK	91 MIN.	2002
Original Title:		
HOTERU HAIBISUKASU 「ホテル・ハイビスカス」	Režie / Director	
English Title:		
THE YOUTH OF KAMIYA ETSUKO	NAKAE Yuji / 中江裕司	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
NAKASONE Miko (manga)	NAKAE Motoko	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
TAKAMA Kenji	ISODA Kenichirō	
Hrají / Staring		
KURASHITA Honami, NOBORIKAWA Seijin, TAIRA Tomi, YO Kimiko, TERUYA Masao, NESUMISU		

Úsměvný film režiséra Nakae Júdžiho, specialisty na Okinawu, vykresluje příběhy, které se udály během jednoho léta v rodině provozující okskurní hotel s jediným pokojem pro hosty. Ústřední postavou je nejmladší dcera Mieko, ale postupně se představí i další členové rodiny: babička věčně s cigaretou v puse, maminka, která žíví celou rodinu pochybným zaměstnáním v baru, plešatící tatínek, který tráví celé dny hraním biliáru a brnkáním na sanshī, syn Kendži zapálený do boxu, jehož otcem je americký voják černé pleti, a dcera Sačiko, jejíž otec je pro změnu Američan bílé pleti. Mieko se svými kamarády podniká několik dobrodružných výprav za tajemným duchem Kidžimunou. Motiv putování je ve filmu dominantní, stejně jako tradiční okinawská hudba, která atmosféru celého filmu skvěle dokresluje. Okinawa je zobrazena jako místo, kde se zastavil čas, kde se zjevují duše zemřelých a lidé (hlavně děti) ještě věří v duchy. Na plátně dokonale ožívá idylický, ba přímo dětský svět mangy Nakasone Mikio.

Somewhere in Okinawa is the Hotel Hibiscus, which has only one room for rent. This hotel is run by an unusual family that includes Mieko, a third-grade elementary school girl, her half-Black brother Kenji and her half-White sister Sachiko. One day when Mieko goes out with her friends looking for a "kijimunaa" (an Okinawan forest spirit), she instead encounters a young man who faints on the street. This man from mainland Japan becomes a long-term guest at the Hotel Hibiscus. Based on the comic "Hoteru Haibisukasu" by Nakasone Miko.

Hotel Hibiscus is a gentle, slow moving film, reminiscent of Tonari no totoro in that nothing really happens. Set in Okinawa, the film portrays the slower pace of Japanese life concentrating on the main protagonist - the youngest daughter and the occurrences in her everyday life. A very funny, relaxing film to watch, there are many Okinawa lifestyle in jokes as well as a fantastic rooftop hibiscus ladies song which makes surely make anybody laugh. A must see for all fans of ghibli or similar. The main character was apparently picked from a competition but is an outstanding actress, along with the rest of the cast who perfectly fit their roles. A superb film that invites the viewer in and keeps them there, in the long hot summer days in Okinawa.

ホテル・ハイビスカスは一泊四千円のところ、今なら沖縄料理付きで三千円。お客様が泊まれる部屋はひとつだけ。ホテルを営んでいるのは腕白でお転婆な小学校3年生の美恵子をはじめ、バーで働きながら一家を支えている美人の母ちゃん、三線とピリヤードが得意な父ちゃん、黒人とのハーフのケンジにいにい、白人とのハーフのサチコねえねえ、そしてくわえタバコのおばあ。美恵子は今日も忙しく、親友ガッパいとミンタマーを引き連れて、森の精霊キジムナーを探しに出発するのだった。

Nakae Júdži (1960-) Kjótský rodák Nake Júdži už během studií na zemědělské fakultě Univerzity Ryukoku točil krátké amatérské filmy zasazené převážně do okinawského prostředí. Jeho prvním profesionálním počinem byl omnibusový snímek *Painappuru* cízu (Ananas Tours, 1992), který natocil spolu s dalšími dvěma nezávislými filmaři, s nimiž se ve stejném roce podělí o hlavní cenu Japonské asociace filmových režiséru pro začínající tvůrce. Svou životní filozofii přiblížil ve svém prvním samostatném filmu *Papaturáma* (Ostrov z konce světa, 1994). Okinawě a jejím obyvatelům zůstal věrný i ve svých dalších celovečerních filmech, *Nabii no koi* (*Nabiina lásku*, 1999), jímž se v Japonsku proslavil, v *Hoteru Haibisukasu* (Hotel Ibšek, 2002), a stejně tak i ve svém zatím posledním díle *Manacu no jo no jume* (Sen nocí Okinawské, 2009). Nedlouhou součástí jeho snímků jsou různé okinawské dialekty a všudypřítomná okinawská hudba, která zaznívá i v jeho tvorbě dokumentární, např. *Šrajuri kurabu Tókjó e iku* (Šrajuri Club jede do Tokia, 2003).

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
BOŽSKÝ MEČ	133 MIN.	1985
Original Title:		
KAMUI NO KEN 「カムイの剣」	Režie / Director	
English Title:	THE DAGGER OF KAMUI	RINTARŌ / りんたろう
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
Yano Tetsu (novel)	Mori Masaki	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
Yamaki Iwao	UZAKI Ryūdō	
Design Postav / Character Design		
MURANO Moribi		
Hrají / Starring		
SANADA Hiroyuki, KOYAMA Mami, ISHIDA Tarō		

Výpravný animovaný film legendárního režiséra Rintaróa na motivy stejnojmenného románu na pokračování Jana Tecua (1923-2004) se oděhrává na sklonku období Tokugawa (1600-1868) v době, kdy sílí opozice vůči šógunátu. Hlavní postavou je mladičký Džiró, který musí prchnout z domu poté, co je neprávem obviněn z vraždy. Z chlapce se však záhy stane neo-hrožený hrdina. Je vycvičen v nindžucu a vyzbrojen tajuplným mečem, nadaným magickou mocí ainských božstev – v jeho žilách totiž po matce koluje ainská krev.

Film je stejně působivý v akčních bojových scénách, jako v lyrických pasážích, jejichž ornamentální obraznost připomíná staré barbotisky. Specifický charakter dodává filmu i tvůrce skloubení historických reálií s moderním mýtickým příběhem, jehož nevyzpytatelnost předčí i tu nejbujnejší fantazii většiny Evropanů...

A great scale spectacular anime by legendary Rintaro, director of Galaxy Express 999, Metropolis and many other famous pictures, one of the key authorities in the field of Japanese animation. Based on a popular novel by Yano Tetsu depicting mortal combat of ninjas connected to the legendary treasure of Captain Kid on the background of disturbance at the end of Tokugawa shogunate era. In Japan it was very popular also because of the voice of the main character, played by well known Hiroyuki Sanada.

Jiro, a young boy of both Japanese and Ainu descent, was a foundling raised by a kindly innkeeper and her daughter in the village of Sai on the Shimokita Peninsula during the last years of the Tokugawa Shogunate, several years before the start of Japan's Meiji Restoration.

One evening, a lone shinobi, appears out of the darkness and kills Jiro's adoptive mother and sister while the boy was away. When he returns home, he finds their dead bodies, a strange dagger and a whole host of angry villagers who blame him for killing his family. Rather than stay in the village and face a brutal crucifixion, Jiro escapes into the night with the dagger and meets with a buddhist monk called Tenkai. Tenkai then takes Jiro in at his temple on the island of Ezo, and train him in the ways of Ninj...

キャプテン・キッドの財宝をめぐる冒険時代活劇アニメ。原作は矢野徹の同名小説、脚本は「幻魔大戦」の真崎守、監督も同作のりんたろうがそれぞれ担当。大きな時代の転換期を迎えるとしていた幕末。母姉殺しの罪を着せられていた次郎は、旅僧・天海に助けられ、仇と目される太郎左を倒す。その後、天海の下で忍びの修行をうけ、数年後ツノピリカ・コタンへとおもむいた次郎は、そこの長老より本当の母オヤルルの存在と、眞の父は太郎左であると知らされる。オヤルルはすぐに毒殺され、天海への復讐に燃える次郎。彼の昔より持つ短剣・カムイの剣がキャプテン・キッドの財宝を解く鍵となる学者・安藤昌山より教えられ、宝の有りかはアメリカと知る。

Rintarō (1941-) Rintarō, vlastním jménem Hajaši Šigejuki, je legendární japonský animátor a režisér podílející se na většině významných animovaných filmů a seriálů druhé poloviny 20. století. Svou kariéru začal jako animátor filmem Hakudžaden (Legenda o bílém hadovi, 1958) u společnosti Tōei Animēšon, od roku 1963 začal spolupracovat s Tezukou Osamu na sériích Tecuwan atomu (Astro Boy, 1963-1975) a Džanguru taitei (Král džungle, 1965-1966), které z velké části sám režíroval. Později se osamostatnil a na volné noze působil až dodnes. Jeho prvním celovečerním režisérským počinem byl film Ginga tecudó surí nain (Galaktický expres 999, 1979), na který navazal řadou filmů žánru science fiction, např. Genma taisen (Válka s Pánem temnot, 1983), omnibusem Meikjú monogatři (Příběhy z labiryntu, 1987) nebo svým nejúspěšnějším filmem Metroporisu (Metropolis, 2001). Nevhýbá se však ani jiným žánrům, např. historický Kamui no ken (Božský meč, 1985), nebo pohádkově laděný 3D film Jonajona pengin (Každou noc tučňákem, 2009).

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
SCÉNY U MOŘE	101 MIN.	1993
Original Title:		
ANO NATSU, ICHIBAN SHIZUKANA UMI 「あの夏、いちばん静かな海」		
English Title:	Režie / Director	
A SCENE AT THE SEA	KITANO Takeshi / 北野武	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
	KITANO Takeshi	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
YANAGISHIMA Katsumi	HISAISHI Joe	
Hrají / Staring		
MAKI Claude (Kurôdo), ÔSHIMA Hiroko, KAWAHARA Sabu, TERAJIMA Susumu, KOISO Katsuya, WATANABE Tetsu		

Film Scény u moře, v doslovém překladu Nejtišší moře onoho léta, zaujímá v rámci kinematografie Kitana Takešiho výjimečné místo. Předně je to jeho první nejakuzácký film, je to první film, kde sám nehraje, a hlavně je to film, v němž si herci vystačili s minimem dialogů. Jak dává název tušit, příběh hluchoněmého chlapce Šigerua a jeho rovněž hluchoněmé dívky Takako se z větší části odehrává u moře, na pláži. Popelář Šigeru jednoho dne najde mezi odpadky vyhozené surfařské prkno a od té doby naplně surfingu propadne. Přestože mu tu zpočátku příliš nejde, postupně se vypracuje na úroveň, která jej opráví k účasti na místní surfařské soutěži. Scény konfronтуjící Šigeruovo marné snažení a trpělivost jeho přítelkyně Takako jsou nezapomenečné, stejně jako šumění moře na konci filmu. Tímto dílem Kitano dokázal, že je hoden odkazu Kurosawy Akiry.

Takeshi Kitano – who, along with directing some of the most acclaimed films of the 1990s, appears on four television shows, writes a number of newspaper columns, and somehow finds the time to crank out a book or two a year -- takes a break from his trademark two-fisted yakuza sagas such as *Violent Cop* to spin this restrained and very quiet drama about a deaf young man named Shigeru (Maki Kurôdo) and his girlfriend, Takako (Ôshima Hiroko). Shigeru, a garbage collector, happens upon a discarded surfboard, which begins his fascination with the sea.

In 2002 the Japanese filmmaker directed a similar movie, *Dolls*, a romantic tale about three pairs of lovers. Occasional Office Kitano actor, Kurôdo (Claude) Maki, who plays the mute main character, went on to appear in Kitano's film *Brother* as Ken, a Japanese-American punk set to become leader of a Yakuza clan. *A Scene at the Sea* marks the first collaboration between Kitano and composer Joe Hisaishi, who had previously created the acclaimed soundtracks of many of Hayao Miyazaki's anime, including *Nausicaa of the Valley of the Wind*. Hisaishi would go on to compose the OSTs for all of Kitano's films until *Dolls*, after which their collaboration ended.

ある海辺の町を舞台に、聴覚障害者同士の青年と少女のひと夏の淡い恋をサーフィンを通して描く異色ラブストーリー。企画・脚本・監督・編集は「3~4x10月」の北野武。撮影は「きんびら」の柳島克己がそれぞれ担当。茂は生まれつきの聴覚障害者で、掃除車の助手をしている。ある日、海岸脇のゴミ収集所に捨ててあった壊れたサーフボードに心ひかれた茂は、それを持ち帰って修理し、早速恋人の貴子を連れて海辺に出掛けた。貴子もまた茂と同じろうあ者だった。茂は必死にサーフィンに挑戦するが失敗の繰り返し。常連のサーファーたちに笑われながらも練習に明け暮れる茂。それを貴子は微笑みを浮かべて見守っていた。そしてついに壊れてしまうサーフボード。しかし茂は給料日を待って新品を買うと、また海辺に通い詰めた。

Kitano Takeši (1947-) Kitano Takeši, vystupující též pod jménem Bíto Takeši, patří hned po mistru Kurosawovi k nejznámějším japonským režisérům. V Japonsku je populární spíše jako televizní komik a herec, avšak jeho stoický a současně citlivý přístup k vyprávěním příběhů mu přinesl mezinárodní uznaní. Jako herec se proslavil po boku Davida Bowiego ve filmu *Sendzó no meri kurismasus* (*Veselé vánocce, pane Lawrenci*, 1983). První film režíroval v roce 1989 místo veterána jakuzáckých filmů Fukasuka Kindžiho, ke svým typickým výrazovým prostředkům se však dopracoval teprve ve filmu *Sonačine* (*Sonatina*, 1993), kde poprvé dokázal zcela originálním způsobem propojit brutálním násilí s hravými až poetickými scénami. Nejvýznamnějším filmem tohoto přístupu je *Hanobi* (*Ohňostroj*, 1997), za nějž získal Zlatého lva v Benátkách. Na svý úspěch se pokoušel navázat japonsko-americkou koprodukcí *Brother* (Ve spárech jakuzu, 2000), ale nedářilo se mu. Od roku 2005 natočil několik filmů, v nichž se snažil vyjádřit svoji tvůrčí krizi. V roce 2010 se ale v plně sile vrátil k jakuzáckému žánru ve filmu *Autoreidži* (*Outrage*, 2010). Ovšem od samého začátku se Kitano nevyhýbal ani jiným žánrům, poprvé ve filmu *Ano nacu, ičiban shizuka na umi* (*Scény u moře*, 1991), později v komedii *Minna jatteru ka!* (*Všichni to dělají*, 1995), v road movie *Kikudžiró no nacu* (*Kikudžiró, 1999*), artovému filmu *Dolls* (*Loutky*, 2002), nebo remaku samurajské klasiky *Zatōiči* (2003).

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
VRCHOLEK	146 MIN.	2008
Original Title:		
KURAIMĀZU HAI 「クライマーズハイ」		
English Title:	Režie / Director	
CLIMBER'S HIGH	HARADA Masato / 原田眞人	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
YOKOYAMA Hideo (novel)	KATŌ Masato	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
KOBAYASHI Gen	MURAMATSU Takatsugu	
Hrají / Staring		
TSUTSUMI Shinichi, SAKAI Masato, ONO Machiko, TAKASHIMA Masahiro, YAMAZAKI Tsutomu		

Doslovny překlad názvu filmu, Opojení horolezce z výšky, by mohl dávat tušit, že se jedná o film o horolezcích. Zdolávání hory však ve skutečnosti tvoří jen rámec vzpomínek hlavní postavy, Kazumasy Júkiho, redaktora novin prefektury Gunma, ve které v srpnu roku 1985 došlo k záhadnému zřícení letadla, při němž zahynulo 520 lidí. Přestože by se mohlo jednat o vynikající námět pro katastrofický film, navíc na základě skutečných událostí, režisér Harada se soustředí na Júkiho boj o co nejobjetivnější podání informací navzdory populistickým tlakům ze strany vedení redakce a soupeřnosti ze strany konkurenčních novin. Velkou zásluhu na úspěchu tohoto filmu měl přesvědčivý představitel hlavní role Cucumi Šin'iči a samozřejmě režisér Harada Masato, který působivým využitím bleskových dialogů a neklidnou kamerou dokázal navodit nervózní atmosféru, jež velmi sugestivně kontrastuje s hrdinovou snahou o zachování pevnosti a integrity stůj co stůj. Film vznikl na základě stejnojmenného románu Jokojamy Hidea (1957-).

On August 12, 1985, Japan Airlines Flight 123, crashed into the ridge of Mt Takamagahara, on Osutaka Ridge in Gunma Prefecture. 524 passengers turned to 4 survivors and 520 fatalities, making the accident the biggest single-plane accident in the world. A roving reporter working for North Kanto newspaper name Kazumasa Yuki (starring Shinichi Tsutsumi) was preparing to climb Mt. Tanigawa with a colleague when the news of the crash got out. In the ensuing excitement and chaos in the newsroom, Yuki is given the go-ahead to cover the story and receives tremendous pressure to beat out competing news organizations to the first with the scoop.

Not to be mistaken for a typical disaster flick, Climber's High takes a more respectful approach, and much of the film centers around Yuuki's difficulty balancing his duty as a reporter against the backdrop of such a staggering human tragedy and the subsequent conflicts with colleagues as he tries to deal with the event in the most journalistically responsible way possible.

Based on Hideo Yokoyama's best-selling novel, the film looks at the impact the country's worst airplane disaster had on a local newspaper as shock, excitement and chaos swirled around. What are news and a reporter? How should a man do his work and survive in a corporate hierarchy? What do family and friends mean to him? Climber's High is an intriguing story that will keep the audience on the edge of tension and reality.

事故当時、地元紙の社会部記者として取材に奔走した経験を持つ作家・横山秀夫(「半落ち」など)が、17年の時をかけて書き上げた同名小説を映画化。確固たる信念を持ち、冷静沈着に、時に激昂しながら報道人としての使命感で任務を遂行していく主人公を堤真一が好演、脇を固める俳優たちの報道人“なりきり”ぶりも注目だ。混乱する現場、苛立ちから情を昂らせる記者とその上司たち、そして加熱する報道合戦を臨場感あふれる映像で一気に見せる。登場人物の緊張や感情の機微をスリリングに描き出したのは、『突入せよ！あさま山荘』事件の原田眞人監督。セリフのぶつかり合い、めまぐるしいカット割—原田監督持ち前の集団シーンは見もの。

Harada Masato (1949-) Z estetického hlediska je Harada Masato jedním z nejméně japonských režiséřů. Po jistou dobu působil v Hollywoodu, kde se nechal silně ovlivnit tvorbou Howarda Hawkse. Většina jeho raných filmů byly mezinárodní koprodukce, odehrávaly se v cizině, nebo se jednalo o volné variace na slavné americké filmy, např. jeho režisérský debut *Saraba eiga no tomo jo: Indian samá* (Sbohem filmu: Indiánské léto, 1979) je pojatý jako pocta Hawksovi. Nejúspěšnějším filmem byl snímek *Kamikaze Taxi* (1994) natočený s rafinovaným odstupem při zachování napětí a s dokonalým vykreslením charakterů hlavních postav. Tento přístup se mu bohužel do tvorby znova nepodařilo začlenit, přestože se věnoval převážně kontroverzním tématům, např.

Baunsu koGals (Holky na zavolání, 1997) o prostituci nezletilých. Ve svých filmech využívá hojně techniku rychlého střihu, což lze pozorovat i v jeho zatím posledním filmu *Kuraimázu hai* (Vrcholek, 2008). Klidnější způsobem je pojatý snímek o zárodcích emancipace žen v období Taišō (1912-1926) nazvaný *Džijú ren'ai* (Svobodná láska, 2005). Nevyhýbá se však ani hororům, např. *Densen uta* (Nakažlivá píseň, 2007).

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
ZJIZVENÍ ANDĚLÉ	118 MIN.	1997
Original Title:		
KIZUDARAKE NO TENSHI 「傷だらけの天使」		
English Title:	Režie / Director	
SCARRED ANGELS	SAKAMOTO Junji / 阪本順治	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
	MARUYAMA Shōichi	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
KASAMATSU Norimichi	INOUE Takayuki	
Hrají / Staring		
TOYOKAWA Etsushi, MAKI Claude (Kurōdo), HARADA Tomoyo, UZAKI Ryūdō, SAWARA Bunta, MIURA Tomokazu		

Zjizvenými anděly v původně zaprášené komedii Sakamoto Junjiho jsou dva soukromí detektivové Micuru a Hisaši, které osud proti jejich vůli donutí dělat cosi, co by mohlo připomínat dobrý skutek. Ve chvíli, kdy se rozhodli pověsit svoji živnost na hřebík, přijme Micuru poslední zakázku. Kvůli vyšetřování obchodu s drogami se vlope do kanceláře, kde narazí na umírajícího jakuzáka, který jej požádá, aby jeho syna Hotarua odvedl k bývalé manželce na sever Japonska. K chlapácké parodii na jakuzácký film se tak přidává parodie na road movie. Nechybí pro Sakamota typická sofistikovaná symbolika a nečekaná prolnutí dějů, odehrávajících se jinak zcela mimo prostor filmového plátna.

Kida Mitsuru runs a detective agency in Yokota near Tokyo, but it's nothing very glamorous. His office is a dirty, out-of-business restaurant with all the utilities turned off and his assistant, Hisashi, who has to work at a steel works to make his living, hangs around only because he likes Mitsuru. After having a fight with Hisashi, Mitsuru decides to leave town, but Adachi, the man who usually gives them jobs, calls with another assignment. Mitsuru sets off to check out a gangster who is squatting an office in a building up for arrives. Mitsuru sneaks into the office and finds Kurai Takuya there, beat up and near death as punishment for betraying the syndicate. Just before he dies, he gives Mitsuru his wallet and asks him to take his son, Hotaru, to where his ex-wife.

Since Scarred Angels is based on a very famous 1970s television show of the same title that starred Hagiwara Kenichi and Mizutani Yuatake, Sakamoto Junji makes his version a kind of celebration of the seventies, especially through the music, scored by Inoue Takayuki, who also did the music for the TV show. The setting, however, is the 1990s. So the emphasis here is more on a mix-of-fashion coolness and tearful male camaraderie than on the social rebelliousness of the original.

ケチな探偵コンビが繰り広げる義理と人情の旅を、コミカルに描いたロードムービー。監督は「ビリケン」の阪本順治。脚本は往年のTVシリーズ『傷だらけの天使』のキャラクターをもとに、「のぞき屋」の丸山昇一が執筆。撮影を「ユメノ銀河」の笠松則通が担当している。主演は「八つ墓村(1977)」の豊川悦司と「あの夏、いちばん静かな海。」の真木蔵人。満と久は、行き当たりばったりの生活を送る探偵コンビ。久に愛想を尽かされ、どうどう事務所をたたむことになった満は、足立から最後の仕事を受け、シャブ絡みの調査のためにある雑居ビルに潜入する。ところが、そこでヤクザに襲われて瀕死の状態の倉井という男に出会ったことから、彼の幼い息子の蛍を別れた妻の元に届けることになってしまった。お人好しの満は蛍を連れて、一路岩手県宮古へと向かう。

Sakamoto Džundži (1958-) Tvorba Sakamota Džundžiho osciluje mezi originálními, elegantně pojatými autorskými filmy a komerčními snímky. Možná právě proto dokáže své příznivce vždy překvapit. Zpočátku točil filmy určené převážně mužskému publiku, např. vynikající film z boxerského prostředí *Docuitarunen* (*Knock-out*, 1989), thriller *Tokarefu* (*Tokarev*, 1994) či remake jakuzácké klasiky *Šin džingi naki tatakai* (*Nové bitvy bez cti*, 2000). Svou všeobecnost projevil v komedii *Biriken* (*Billiken*, 1996 – *Eigasai* 2009) o bůžku nosícím štěstí, na níž navázalo divácky velmi úspěšné parodické „road movie“ *Kizu darake no tenši* (*Zjizvení andělé*, 1997), jež se v následujícím roce dočkalo volného pokračování *Oroka – Kizu darake no tenši* (*Cvoci zjizvení andělé*, 1998). Dětští hrdinové se vrací na plátno v milé rustikální komedii *Bokunči* (*Nád dám*, 2002 – *Eigasai* 2010). Za umělecky nejhodnotnější je považován snímek *Kao* (*Tvář*, 2000), v němž se Sakamotovi podařilo s neuvěřitelnou přesvědčivostí zachytit osobní růst ženy vystavené extrémní situaci. Podobného účinku dosáhl ve filmu *Tamamoo!* (*Probud' sel*, 2007). Politicky a kriticky laděný je film *KT* (2002) o únosu jihokorejského opozičního vůdce *Kim Dae Junga*, nebo *Jami no kodomotači* (*Děti temnoty*, 2008) zabývající se problematikou zneužívání dětí. Na druhou stranu *Bókoku no īdžisu* (*Mrtvá země Aegis*, 2005) je typickou ukázkou komerčního nacionalistického velkofilmu. Zatím poslední Sakamotův film *Zatóičim* (*The Last* (2010)) je další remake filmu o slepém maséroví *Zatóičim*.

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
PROBUDSE!	125 MIN.	2007
Original Title:		
TAMAMOE! 「魂萌え！」		
English Title:	Režie / Director	
AWAKING	SAKAMOTO Junji // 阪本順治	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
Kirino Natsuo (novel)	SAKAMOTO Junji	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
OTSUKA Ryō	Coba	
Hrají / Staring		
FUBUKI Jun, MITA Yoshiko, KATŌ Haruko, TANAKA Tetsushi, TERAO Akira, TOKIWA Takako, TOYOKAWA Etsushi		

Filmem Tamamoe! (Probud' se!, doslova Duše, vzklič!) navázal režisér Sakamoto Džundži na svůj nejúspěšnější snímek Kao (Tvář, 2000). Také v tomto díle se musí hlavní ženská postava vyrovnat s mezní situací a začít žít zcela novým způsobem. Tošiko po nečekané smrti svého manžela zjistí, že měl deset let poměr s jinou ženou, s níž spravoval restauraci s pohankovými nudlemi. Ztratí důvěru i ve vlastní děti, obzvláště syna, který se po mnoha letech objeví na pohřbu a jedině, co ho zajímá, je dědictví po otci. Tošiko, zhrzená, ale částečně i ze zvědavosti se na několik dní ubytuje v „kapsulovém“ hotelu, kde ji setkání s podivnou stařenou, která všem hostům za peníze vypráví svůj životní příběh, pomůže otevřít oči a vyrovnat se se svou novou roli ženy nezávislé na manželovi a dětech. Skvělý námět, o který se postarala spisovatelka Kirino Nacuo (1951-), a režisérový vnímavý přístup k ženské psychice přinesly plod v podobě jednoho z nejlepších filmů Sakamotovy kariéry.

A story of a middle-aged housewife whose life suddenly changes after losing her husband. Toshiko Sekiguchi, 55-year-old, is an ordinary housewife who manages a household while her husband works outside. After her husband's sudden death, however, she learns that he has cheated on her for over ten years. In addition, her two children start quarreling with each other over inheritance. Feeling empty, Toshiko rushes out of home. Trying to settle into a life as a woman, not as a mother or a wife, Toshiko decides to carve out a new life. Based on a novel by Natsuo Kirino.

Working from a novel by Natsuo Kirino, Sakamoto has filmed the plight of his middle-class, middle-age heroine as a girl-gets-her-groove-back melodrama, but with touches of humor, from the gentle to the slapsticky. He took a similar approach with "Kao (Face)," his 1999 masterpiece about a frumpy recluse, Naomi Fujiyama, who accidentally kills her fashion-plate sister and escapes on a turbulent voyage of self-discovery. The film and Sakamoto were showered with prizes, including a Japan Academy Best Director Award, but "Kao" was confusing to some foreign fans used to Hollywood's insistence that heroines in "women's pictures" be basically heroic, if not outright role models, boring or no.

In "Tamamoe," Sakamoto, who also wrote the script, moves the needle farther toward the center -- that is, he squarely targets the mainstream female audience, while finding amusingly quirky, if not always original, ways to undercut genre expectations.

定年退職から僅か3年、夫・隆之は心臓発作であっけなく逝ってしまった。葬儀の後、隆之の携帯にかかる電話がきっかけで、敏子は夫に10年来の愛人がいたことを知り愕然とする。さらには、突然同居を宣言する長男の身勝手さにも嫌気がさし家を飛び出しが、行く宛てはない。生まれて初めてカプセルホテルに泊まり、そこで宮里という老女に出会う。宮里は悲惨な身の上話を聞かせ、お代として1万円を要求するのだった。

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
SAKURA WA RODOKU	113 MIN.	2006
Original Title:		
KAMIYA ETSUKO NO SEISHUN 「紙屋悦子の青春」	Režie / Director	
English Title:		
THE YOUTH OF KAMIYA ETSUKO	KUROKI Kazuo / 黒木和雄	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
MATSUDA Masataka (play)	KUROKI Kazuo	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
KAWAKAMI Kōichi	MATSUMURA Teizō	
Hrají / Staring		
HARADA Tomoyo, NAGASE Masatoshi, MATSUOKA Shunsuke, HONJŌ Manami, KOBAYASHI Kaoru		

Ve svém posledním filmu se režisér Kuroki Kazuo vrátil k tématu 2. světové války, konkrétně k jejímu konci na venkově v prefektuře Kagošima, odkud startovali k sebevražedným útokům piloti kamikaze. Nejedná se však o válečný film, všechny scény se odehrávají v zázemí, a sice jen na dvou lokacích. Komorní atmosféra je umocněna také minimalistickým přístupem k hereckému obsazení, v téměř dvě hodiny trvajícímu filmu hraje jen pět herců, přičemž před kamerou se neobjeví nikdy výslní najednou. To vše působí jako pocta mistru filmového minimalismu Ozuovi Jasudžiróovi (1903-1963) umocněná snímáním herců ze snížené polohy stejně jako v jeho filmech „Neozuovsky“ však hrají jednotliví herci, kteří zcela záměrně působí neprirozeným, až plachým dojmem, aby bylo zřejmé, že se jedná „jen“ o film. Příběh dívky Ecuko, která se na doporučení mladého pilota, jehož má nejspíš ráda, zaslíbí jinému mladíkovi, kterému pilot důvěřuje, je skvělou tečkou za Kurokiho bohatou filmovou kariérou.

Kazuo Kuroki, who died of a stroke at age 75 in April 2006, summed up an era for his entire generation in his last four films, starting with "Tomorrow" (1988), about the Nagasaki atomic bombing, and concluding with "Kamiya Etsuko no Seishun (The Youth of Etsuko Kamiya)," which became a posthumous film – and a fitting coda to Kuroki's four-decade career. This is the story of an elderly couple told in flashbacks to a few weeks in the spring of 1945. Very sweet, wryly funny in spots, but always haunted by war (described sparingly but never shown). It was based on a stage play and betrays its theatrical roots in some of the pacing and staging. It's slow, perhaps too slow for action film fans, but it's not boring at all. Rather, it's delicate and precise like tea ceremony.

鹿児島の片田舎に住む紙屋悦子は、兄夫婦と3人、寄り添うように暮らしていた。長引く戦争に、不安は募るが、酸っぱくなつた芋に文句を言ったり、亡き父の思い出話に大笑いしたりと、家族と過ごす時間は、楽しいものであった。ある日、悦子に見合い話しが持ち上がった。相手は、兄の高校の後輩である明石少尉の親友、永与少尉だった。悦子と明石は、密かに心を寄せ合っていた。しかし、海軍航空隊に所属する明石は、明日の命も危ぶまれる身。自分よりも、生き残る可能性が高い永与に、悦子を任せようとしたのだった。

Kuroki Kazuo (1930-2006) Kuroki Kazuo sice nebývá řazen mezi režiséry japonské nové vlny 60. let, rozhodně k ní ale patří. Jeho snímky jsou imaginativní, eliptické a velmi osobitě. Zpočátku točil filmy dokumentární a už tehdy se stylisticky přiblížil zástupcům nové vlny. Jeho první hranič film Tobenai činmoku (Ticho nelétá, 1966) je fantazií zabývající se prohranou válkou a nářístem organizovaného zločinu na příkladu stylizovaných příběhů několika lidí. Jeho nejúspěšnějším filmem byl však historický snímek Rjóma ansaku (Atentát na Rjómu, 1974), odehrávající se na konci období Tokugawa (1600-1868). Nejméně typickým a přesto nesmírně oblibeným je rovněž jeho samurajský snímek Róningai (Čtvrt'potulných samurajů, 1990), adaptace legendárního filmu Makina Masahira z roku 1929. Černým humorém je prochnutý film o sexualně frustrovaném mladíkovi, Macuri no džunbi (Příprava na slavnost, 1975). Ve filmech Ašita (Zítra, 1988) a Číči to kuraseba (S otcem, 2004) se zabýval problematikou svržení atomových bomb na Nagasaki a Hirošimu. K válce se vrátil také v částečně autobiografické psychologické studii Ucukušii nacu Kirišimá (Krásné léto v Kirišimě, 2002) a rovněž ve svém posledním filmu Kamiya Ecuko no seišun (Sakura v rozpuku, 2006).

Český název:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
NORSKÉ DŘEVO	133 MIN.	2010
Original Title:		
NORUWEI NO MORI 「ノルウェイの森」		
English Title:	Režie / Director	
NORWEGIAN WOOD	TRAN Anh Hung / トラン・アン・ Hung	
Námět / Based on	Scénář / Screenplay	
MURAKAMI Haruki (novel)	TRAN Anh Hung	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
Pin Bing Lee	Jonny Greenwood	
Hrají / Staring		
KIKUCHI Rinko, MATSUYAMA Ken'ichi, MIZUHARA Kiko, TAMAYAMA Tetsuji, KORA Kengo, KIRISHIMA Reiko		

...očima překladatele Murakamih o románů:

Norské dřevo je nepochyběně nejdůležitější z filmů, jež byly dosud natočeny na motivy předlohy Haruki Murakamiho. Je to vůbec poprvé, kdy bylo jako námetu použito jednoho z nejvýznamnějších autorových děl, a kdy se zpracování ujal režisér světového formátu, jakým bezesporu vietnamsko-francouzský tvůrce Tran Anh Hung (mj. autor snímků Přicházím s deštěm, Vůně zelené papáje, či Vertikální Paprsek slunce) je. Tranova režie, jak už je pro ni typické, ani v případě Norského dřeva nikam nespěchá a nechává film na diváka působit především pečlivě volenými a dokonale zpracovanými obrazy, které si divák musí přebrat podobně, jako to v románu dělá protagonista Tóru Watanabe se svými vzpomínkami. Ne všechno z původního příběhu zůstalo zachováno, leccos je vypuštěno nebo naznačeno jen s nejvyšší stručností, aby zbylo to hlavní: portrét dívky, která uvízla v minulosti, a portrét mladíka, který má následně co dělat, aby podobně neuvízl a neustrnul také. Z výsledných obrazů nakonec vysvítá vyprávění, které můžeme vnímat nejen jako příběh milostný, ale i dalším plánu i jako Murakamih o autorské hodnocení konce 60. let v Japonsku jako doby, ke které lze sice cítit nostalgiu, kde ale nelze zůstat. Mám-li na závěr připojit svůj osobní komentář jako překladatel románu, musím konstatovat, že se naštěstí nepotvrdily mé obavy, že filmové zpracování rozmnělý příběh románu na romantickou limonádu, a dokonce – i když se mnou nemusí zdaleka všichni souhlasit – si myslím, že jsem se po jeho shlédnutí dopracoval i o něco lepšího pochopení románové předlohy.

Tomáš Jurkovič

Norwegian Wood is not only the title of the Beatles the Rubber Soul cut, but also the name of one of the most celebrated contemporary novels in Japan by writer Haruki Murakami. Often called the "Japanese Catcher In The Rye" by critics, the source material is very difficult to adapt to a feature-length film. Tran Anh Hung's work is a brave attempt to bridge a gap between two completely disparate worlds through images. " I once had a girl, or should I say, she once had me."

The melancholy tune and sentiment of this classic Beatles song seems to have taken the life of Toru Watanabe (Kenichi Matsuyama), who is similarly uncertain as to how he should view his relationships. At heart, a quiet and serious young Tokyo college student in 1969, Watanabe, is deeply devoted to his first love, Naoko (Rinko Kikuchi), a beautiful and introspective young woman. But their mutual passion is made by the tragic death of their best friend years before. Watanabe lives with the influence of death everywhere, while Naoko feels as if some integral part of her has been permanently lost. On the night of Naoko's 20th birthday, they finally made love to each other. However, shortly thereafter Naoko decided to quit college and become a recluse. It is at that time Midori (Kiko Mizuhara) a girl who is everything that Naoko is not, outgoing, vivacious, supremely self-confident, marches into Watanabe's life and he has to choose between his future and his past.

親友・キズキを自殺で失ったワタナベは、東京で大学生活を送り始める。ある日、ワタナベは偶然にキズキの恋人だった直子と出会い、毎週直子と東京の街を散歩するようになる。しかし、直子の20歳の誕生日、精神的に不安定になった直子と夜を共にする。それ以来、ワタナベは直子と連絡がとれなくなってしまう。さらに喪失感が深まり心を病んだ直子は、京都の療養施設に入所していたのだ。直子に会いたくても会えない状況の中で、ワタナベは大学で出会った不思議な魅力を持つ女の子・縁にも惹かれていく。

Tran Anh Hung (1962-) Vietnamský režisér Tran Anh Hung, který od svých 12 let žije trvale ve Francii, je v současnosti jedním z nejuznávanějších režiséru asijského původu. Již jeho první celovečerní film *Mui du du xanh* (Vůně zelené papáje, 1993) exceloval v Cannes a byl nominován na Oscara. Stejně tak jeho další filmy *Xich lo* (Cyklo, 1995 – hlavní cena v Benátkách) a *Mua he chieu thang dung* (Na vertikálé léta, 2000) získaly na různých festivalech mnohá významná ocenění. Své filmy Tran zasazuje do vietnamského prostředí, ovšem jeho poslední dva snímky se odehrávají mimo Vietnam a mluví se v nich jinými jazyky. *I Come With The Rain* (Přicházím s deštěm, 2009) se odehrává v Hongkongu a mluví se v něm anglicky a v doposud poslednímu filmu *Noruwei no mori* (Norské dřevo, 2010) se Tran odvážil zpracovat stejnojmenný román Murakamih o Harukiho v japonském jazyce s japonskými herci.

hlavní partner / Main partner

další partner / Other partner

DENSO

mediální partneři / Media partners

Organizátoři / Organized by

